

Amerika, Müslümanların Meselelerini, Bilhassa Filistin'i Halletmek İçin Riyâd'da (!) Arap Zirve Konferansı "Düzenliyor"

Arap yöneticileri, 28-29 Mart 2007'de Riyâd'daki on dokuzuncu (19.) zirvelerine çağrıda bulundular. Konferansın gaip mevcudu Birleşik Devletler de, Dışişleri Bakanı Condoleezza Rice tarafından temsil edildi. "Muazzaz" (!) Dışişleri Bakanı, Mısır'daki Asvân'a konuşlanmış, ardından bu yöneticilerin siyâsî-istihbârî bir heyetini kendisine çağırmıştı. 24.03.2007'de yani konferansın toplanmasından hemen önce heyet onunla görüştü ki konferansçılara, konferansın seyir haritası ve Temmuz hezîmetinin bir telâfisi olarak Yahudi varlığını kucaklayan Bush'un, "normalleştirme"yi canlandırmaya yönelik arzuları iletilsin!

Mısır, Ürdün ve Filistin arasında mekik dokuyan Rice, konferansın seyrinin direktiflere uygun olarak disipline edileceğinden mutmâin oluncaya dek konferans arifesine kadar bölgeden ayrılmadı! Turunu tamamlamadan önce, 27.03.2007'de Arap yöneticilerine "İsrail'in bölgedeki konumunun daha güvenli olacağından mutmain oluncaya kadar İsrail'e, uzatılanın da ötesinde el uzatmaları" tavsiyesinde bulunmayı da unutmadı. Nitekim gezisinin başında Washington'dan ayrılırken, Arap yöneticilerin konferanslarında, 2002 Beyrut Konferansı'nda onayladıkları "Arap Barış Girişimi"ni arz etmelerini ve "Aktif Diplomasi" yöntemi ve niteliği ile aktifleştirmelerini ümit edeceğini -hatta emredeceğini- açıklamıştı. Nitekim öyle de oldu. Konferansın bugünkü sonuç bildirgesinde, Arap Girişimi'nin harekete geçirilmesine net bir konsantrasyon ile konsantre olunacağı ifade edildi ki bu aslında Thomas Friedman tarafından hazırlanmış bir Amerikan ürünüdür. O vakit Suudi Emîri Abdullah tarafından benimsenmiş ve Beyrut Zirvesi'nde öne sürülmüş, ardından onaylanıp "Arap Barış Girişimi" adını almıştır. Nitekim Yeni-Muhâfazakârların idâresindeki Amerika Arap yöneticilere, -gizlice değil alenen, îmâen değil açıkça-söz konusu girişimleri çerçevesinde, Filistin meselesinin 1967 işğâlinin ötesine geçmediğini, çekişme mevzusunun aslında bu olduğunu ve çözümüne yönelik müzâkerelerde bunun gelgit mevzusu haline geldiğini, orada Filistin Devleti'ni kurmaya dair konuşma alanının... olduğunu, 1948'de işğâl edilen Filistin'in ise tartışmasız Yahudinin kabul edilebilir hâlis mülkü olduğunu, Arap yöneticilerce usûlüne göre imzâlanmış belgelere uygun olarak ilân ettirebilmiştir.

Artık talep edilen, Arap yöneticilerin yaptığı gibi Filistin halkının da bu belgeleri imzâladığını ilân etmesidir. Her ne kadar Filistin Otoritesi, söz konusu Arap Girişimi'ne muvâfakat göstermiş ise de o, o dönemde Laik etiketli tek bir yapıdan oluşmaktaydı. Oysa onlar, Laikleri ve Girişim'i onaylayan "İslâmcıları" temsil eden bir Otorite istemektedirler ki 1948 Filistin'inden tâviz verenler, yalnız başına sırf Arap yöneticileri değil, görüntüde Filistin "ehlinden" olanlar da olsun! Nitekim bu girişim yaklaşık beş yıl nadasa bırakılmıştır. Tâ ki devletlerarası kararlara, Arap zirvelerine ve Filistin Kurtuluş Örgütü'nün (FKÖ) imzâladığı anlaşmalara -ki tüm bunlar zaten Yahudi varlığını tanımaktadır- bağlılığı hatta saygınlığı ifade eden Mekke Anlaşması'na ve ardından bu esâsa dayalı olarak Vatanî Birlik Hükümeti'nin şekillendirilmesine kadar! İşte tüm bunlar, bu Hükümetin Arap Girişimi'ne muvâfakat gösterme hazırlığına işâret etmektedir. Zira bu girişimin metinleri, -yok denecek kadar az bir fark hariç- Mekke Anlaşması'nın metinlerinden pek de uzak değildir. Tam da o sırada Amerika, nadastaki girişimi işletip Riyâd Zirvesi'nde arzetmeye karar verdi ki Arap yöneticilerin Beyrut Zirvesi'ndeki girişime muvâfakatleri, Riyâd Zirvesi'nde -sözde- Laiklerden ve İslâmcılardan oluşan Vatanî Birlik Hükümeti sayesinde Filistin halkının muvâfakati ile tamamlanabilsin. İşte bu toplu muvâfakat, Arap yöneticileri ile Filistin Otoritesi'nin peş peşe tâvizleri yoluyla Yeni-Muhâfazakârların Yahudi Varlığı'na takdîm ettikleri bir hediyedir!

Ey Müslümanlar! Amerika, 2002 Beyrut Zirvesi'nde "Arap Barış Girişimi" adı altında, Arap yöneticilerin 1948'de işğâl edilmiş Filistin'i literatürlerinden çıkarmada başarıya ulaşmıştır. Bugünkü Riyâd Zirvesi'nde ise, başta "Arap Barış Girişimi" kararı olmak üzere Riyâd'daki Arap Zirvesi kararlarına muvâfakatleri ile, 1948'de işğâl edilmiş Filistin'i bir kez daha silmede, Filistin Otoritesi ile [Laik-İslâmcı kanatlı] Hükümeti'ni Arap yöneticilerin yanına katmada başarıya ulaşmıştır.

Onlar, Girişim'e muvâfakat ederek Yahudi karşısında düştükleri bu zilleti, bu alçaklığı ve bu teslimiyeti; -güya- Yahudiler ile savaşmaya, onları hezîmete uğratmaya ve Filistin'i bir bütün olarak kurtarmaya güçleri yetmediği gerekçesi ile, bu Girişim sayesinde 1967'de işğâl edilmiş parçayı geri alacaklarını ve orada bir devlet kuracaklarını söyleyerek haklı çıkarmaya çalışmaktadırlar! Oysa onlar, bu gerekçelerinde apaçık yalancıdırlar. Eğer onlar gerçekten orduları savaşmak üzere harekete geçirselerdi ve askerliğe muktedir olanları biraraya toplasalar, Yahudi varlığının işini mutlaka bitirirlerdi. Yahudiler ile yapılan -komplolu savaşların değil de- gerçek savaşların vâkıaları, -az olmasına rağmen- buna şahitlik etmektedir. Oysa, Müslümanların topraklarından herhangi bir karışın işğâli bile orduları harekete geçirmeyi ve bu bir

karişın geri alınması ne kadar uzun sürerse sürsün, Müslümanların o işgâlciler ile fiilî harp halinde kalmalarını gerektirir. Oysa, işgâl altındaki 1967 Filistin’inde bir devlete karşılık 1948 Filistin’inden tâviz vermek, -kurulsa bile- Allah’a, Rasulü’ne ve mü’minlere açık bir hıyânettir, bu hıyâneti işleyen hiç şüphesiz bu dünyada aşağılanacaktır. Âhiretin azâbı ise daha büyüktür, keşke bilselerdi! Oysa tüm bunlara rağmen, tüm bunların hepsini geçsek bile, tâvizlere dayalı düzeltilmiş eklerini bir yana koysak bile, ne bu Arap Girişimi ne de bunun gibi bin tane girişim, 1967’de işgâl edilen toprakları asla geri getirmeyecektir, ne ismen ne vasfen! Nitekim İngiltere ve ajanları, onları Filistin’e getirip yerleştirdiği ve Filistin’de onlara bir devlet kurduğundan beri Yahudinin temel prensipleri, hasımları haklarından bir şeyde tâviz verdikçe, daha fazlasını istemelerini gerektirir. Zîra onlar, hakından bir kez tâviz verenin, birçok kez tâviz vereceğinin, bir parçadan tâviz verenin, birçok parçadan tâviz vereceğinin farkındadırlar. İşte bunun içindir ki kendi lehlerine hasımlarının verdiği tâvizleri noktalar halinde kaydederek, sonra bu noktalardan diğer noktalara hareket ederler. İşte hep böyle tekrar eder durur. Gerçek şu ki Yahudi, -çarpışmada hezimete uğrayarak varlığının işi bitirilmedikçe- işgâl altındaki 1967 Filistin’ini daha da kemirmeye devam edecektir. Bundan ötürü bu girişimi metamorfoze etmeye kalkacaklardır. Ne de olsa kendileri de metamorfozdur. Bu, gerek duvarın sınırları ile, gerek yerleşimciler ile... gerek mülteciler mevzusuna ket vurarak -ki tümü bir tarafa, âdeta bir parçasının bile Batı Şeria ve Gazze’ye iadesini aşmasın- gerekse tâvizcilerce kutsanan Kudüs’ün simgelerini değiştirerek -ki böyle olursa el-İyzeriyye yahut Ebî Dîs onun çevresinde olsun- kemirmek olacaktır! Zaten Yahudi, 1948’de işgâl edilen Filistin’den tâviz verenlerin, Allah’tan, Rasulü’nden ve mü’minlerden hiç hayâ etmeden 1967’de işgâl edilen Filistin’den de parça parça tâviz üstüne tâviz verecek olmasından dolayı bunun gerçekleşeceğinden mutmaindir. “Her kim alçalırsa, artık alçaklık ona vız gelir, artık hangi yara ölüye elem verir.”

2007 Riyâd Zirvesi eksenindeki bu girişim, Yahudiler için, 2002 Beyrut Zirvesi’nin hallettiğinden daha iyi bir iş halletmiştir. Bu yenilik; 1967’de işgâl edilmiş parçada bir devletçiğe karşılık 1948 Filistin’ni satan belgelerin Arap yöneticilerce imzalanmasına, yeni bir imza ilâve edilmesidir ki bu, Laikler ve “İslâmcılar” adı altında Filistin Vatanî Birlik Hükümeti’nin imzasıdır! İşte bu, Suud el-Faysal’ın, 25.03.2007’deki basın toplantısında kendisine bu konferanstaki yeniliğin ne olduğu sorulduğu zaman işâret ettiği şeydir. Nitekim oradaki yeniliğin, Arap-“İsrail” çekişmesinin çözümüne yönelik Arap Stratejisi konusunda Filistin’deki Vatanî Birlik Hükümeti’nin Araplar ile görüş birliğine varması olduğunu o da vurgulamıştır.

Ey Müslümanlar! Yöneticiler Riyâd Zirvesi’nde Filistin’de eski-yeni tekerrür eden hançer darbeleri ile yetinmediler, bilakis buna yeni hançer darbeleri eklediler! Nitekim kararlarında şunlar geçti: Amerikan icadı Geçici Somali Hükümeti’ni desteklediler ki o, Amerika’nın emri ve desteği ile Etiyopya Ordusu’nun Somali’yi işgâline zemin hazırlamıştır. Oysa Çad’da konuşlanmış ajanları yoluyla Fransa’nın başlattığı, ardından İngiltere ile Amerika’nın dâhil olduğu Dârfur meselesinin gerçek sebepleri karşısında suskun kaldılar. Yine Irak’a yönelik Amerikan işgâline karşı koymaya ilişkin tek kelime etmediler! Aksine bu işgâlin kötülükleri arttıkça bu yöneticiler ile Amerika arasındaki sevgi çemberi daha da genişledi! Nitekim onlar Lübnan’ı da, Fransız-Amerikan çatışmasına bir av olarak yalnız başına bırakmışlardı! Hem bunu açık duyurmaya, hatta mırıldanmaya dahi cüret etmeksizin! Bununla birlikte yine bu yöneticiler, hakikatleri çarpıtmakta, varlıkları isimleri ile müsemma kılmamaktadırlar. Bilakis kararlarını; Filistin’de, Sudan’da, Irak’ta, Somali’de, Lübnan’da... sağlam bir zafer ve apaçık bir fetih olarak göstermektedirler! Allah onları katletsin, kahretsin! Nasıl da döndürülüyorlar!

Ey Müslümanlar! Ümmetin musibeti işte bu yöneticilerdir! Onlar insanların gözlerine baka baka yalan söylemeye devam ettiler, saptırcılıkta gitgide derinleştiler, hakikatleri çarpıtmada uzmanlaştılar ve kendi aleyhlerine kötülük ile şahitlik ettiler! [

] “İçlerinden bir topluluk: ‘Allah’ın helâk edeceği yahut şiddetli bir azâb ile azâb edeceği bir kavme ne diye öğüt veriyorsunuz?’ dedi. (Öğüt verenler) ‘Rabbimize mazeret beyan edelim diye bir de sakınırlar ümidiyle (öğüt veriyoruz)’ dediler.” [el-A’raf 164] âyeti olmasaydı, onların bu konferansları hakkında herhangi bir beyânname yayınlayacak değildik! Velâkin Rabbimize bir ma’zeret olsun. Böylece umulur ki bu beyânname ile uyuyan uyandırırız, hâini silkeleriz yahut sırtlanlaşmışların aklını başını getiririz.

“Ey îmân edenler! Allah’a ve Rasulü’ne hıyânet etmeyin! (Sonra) bile bile kendi emânetlerinize hıyânet etmiş olursunuz.” [el-Enfâl 27]